

Universitätsbibliothek Paderborn

**Symbola Trinitatis, Id Est Trinitatis diversarum rerum, ex
Veteris ac Novi Testamenti Scripturis, Historijs &
exemplis; nec non congruentioribus rerum naturalium
similitudinibus conscripta ...**

Duplan, Theodore

Ruraemundae, 1663

9. Tria vulnera natur[a]e lapsæ.

urn:nbn:de:hbz:466:1-12221

Flamen seu votum, desit si fluminis unda,
Et Sanguis Triadis fusus amore, beat.
Sic Trias (a) aversæ purgat contagia mentis,
(b) Transfusam terno diluit imbre luem.

(a) Peccatum originale, & mortale actuale, est quendam aversio a Deo. (b) id est, originale, quod transfunditur in posteros per generationem.

S Y M B O L U M 8.

Trina mersio in baptismo.

VIncitur stygijs natus (a) mox pusio loris,
Fitque sub immani dæmone mancipium.
Exorcizato, pulso quæ trifauce molosso,
Diluit infantis mersio trina caput.
Eripit hunc orco sacri data gratia fontis,
Hæredemque suæ vult Trias esse domūs.

(a) Summum SS. Trinit. mysterium in generatione hominis prius reservatum est, sed postea in ejusdem regeneratione, puta in baptismo aperte declarandum & profitendum.
Ex Corin. 4 Lap. in Gen. 1.

S Y M B O L U M 9.

Tria vulnera naturæ lapsæ.

Hebetudo intellectus, voluntatis rebellio, memoriae imbecillitas.
Sunt tria naturæ ter maxima vulnera lapsæ
Vulnera corporeis deteriora malis.
Mens tenebris squallet, rationi adversa voluntas,
Legibus adversas pronior ire vias.
Virtutum erasæ species quot mentis ab arce?
Luce Trias læsis partibus affer opem,

N.Y.

X 2

SYM.